

párek

březen 2022

párek

časopis Knihovny města Ostravy, p. o.

č. 3, 2022

ročník XXII.

šéfredaktor: Bohdan Volejníček

grafika: Bohdan Volejníček

Anežka Chudejová

korektury: Jana Martiníková

email: parek.kmo@gmail.com

Obsah:

Entrée	4
---------------	----------

Jizva (recenze)	5
----------------------------	----------

Vrány (recenze)	9
----------------------------	----------

Stvůra (recenze)	12
-----------------------------	-----------

Nadace (recenze)	15
-----------------------------	-----------

Ochutnávka z hudebního oddělení (knižní tipy)	18
--	-----------

Ochutnávka z dětského oddělení (knižní tipy)	23
---	-----------

Kalendárium - březen 2022 (osobnosti a knihy)	29
--	-----------

entrée

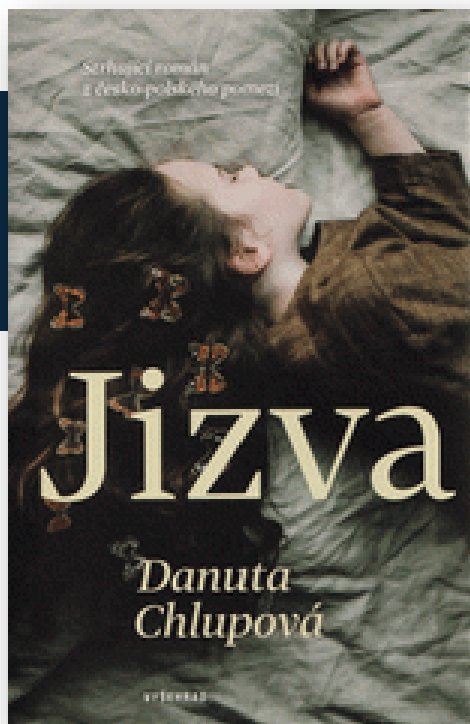
S dovolením bych na tomto místě použil slova velkého Isaaca Asimova z jeho Nadace, o které píšu uvnitř tohoto čísla:

„Násilí je posledním útočištěm neschopných.“

Bohdan BoboKing Volejníček

Recenze

drama/rodinné osudy

Jizva Danuta Chlupová

Danuta Chlupová (*1968) pochází z Českého Těšína a za polské vydání své prvotiny *Jizva* (Blizna, 2017) získala ocenění Debut roku. Dlouhodobě se zabývá národnostními vztahy a dějinami česko-polského pohraničí. Podtitul její knihy *Jizva* zní „strhující román z česko-polského pomezí“. A je pravdou, že tento příběh nemůže nechat čtenáře chladným.

Obec Životice (nyní součást Havířova) prožila svou tragickou etapu, řekla bych takovou svou „lidickou událost“, v srpnových

dnech roku 1944. Ostatně po válce byly Životice dokonce nazývány Slezskými Lidicemi. Čtvrtého srpna čtyřiačtyřicátého roku se v životické hospodě strhla přestřelka mezi gestapáky a partyzány s oběťmi na obou stranách. Svou dohru měla přestřelka o dva dny později jako krutá pomsta gesta-
pa v podobě
postrílení 36
polských a čes-
kých mužů

Soukromá tajemství mohou změnit osud celého společenství. Strhující román z česko-polského pomezí.

hlavně z Životic i z několika okolních obcí. Dalších 31 lidí bylo odvečeno do koncentračních táborů. V podstatě všichni, kteří se nemohli prokázat potvrzením o německém občanství (tzv. volkslista).

A právě tato skutečná událost se před čtenářem začne rozvíjet na stránkách knihy Jizva. Autorka nás pomalu seznamuje s životickými rodinami, s jejich každodenním pracovním ryt-

mem života, který musí běžet bez ohledu na válečnou dobu, ale i s nelehkými osudovými zvraty, které nastávají právě kvůli válce. Nechybí příběh lásky ani příběh dítěte zachráněného z nešťastného domova novou rodinou. Postavy nám začnou připadat blízké, chápeme jejich

pohnutky, selhání nebo naopak statečnost, jako bychom s nimi

seděli v jejich chalupách na dřevěných lavicích a poslouchali jejich vyprávění nad mísou vařených brambor. O to víc nás pak zasáhne, když se děj dostane až k šestému srpnu...

Příběh historický se ovšem prolíná se současnou linkou. Polka Katarzyna je pracovně vyslána do Ostravy založit novou firemní pobočku. Tlumočník Martin, který jí v českém prostředí pomáhá, je zároveň stu-

dentem a milovníkem historie. Je tedy jen otázkou času, kdy Katarzyně při Martinově vyprávění právě o Životicích dojde, že jestliže její tchyně pochází z Těšínského Slezska a za války přišla o svého milého, nikoliv přímo ve válečné bitvě, mohlo by to s nacistickým masakrem mít spojitost. Víc Katka neví, tak-

že se pustí do pátrání. Postupné odhalování je velmi napínavé. Příběh vlastně překvapí až

do posledních řádků epilogu. A doporučuji - zkuste se potom vrátit zpět na začátek k prologu. Přiznám se, že já jsem na prolog během čtení lehce zapomněla. A když jsem se k němu náhodou vrátila (z důvodu psaní této recenze), dodatečně mě z něj zamrazilo.

Padl výstřel. Někde poblíž. Od svítání bylo slyšet střelbu, ale ne tak blízko jako teď. Matka zadržela dech. Počítala ubíhající vteřiny. Chlapec taky počítal. „Mami, myslíš, že zastřelili tatínka nebo Helenku?“

Ještě závěrem dodám, že pochvalná slova na adresu této knihy pronesla i Karin Lednická; některé čtenářské komentáře na Databázi knih dokonce odvážně přirovnávají Jizvu k Šikmému kostelu. A ostatně Karin Lednické má vyjít koncem března kniha Životice: obraz (po)zapomenuté tragédie.

Podle anotací se do tématu životického masakru a jeho širšího kontextu opře ještě mnohem

více a zásadněji nežli Danuta Chlupová. Téma Životic se tedy probouzí, aby čtenářům mohl být poodkryt a připomenut další, možná méně známý kousek válečné historie.

V našem fondu najdete také naučnou knihu Svědectví

ze Životic - Těšínsko za druhé světové války a okolnosti životické tragédie autora Mečislava Boráka, kterou v r. 1999 vydalo Muzeum Těšínska.

V Havířově - Životicích pak můžete navštívit Památník životické tragédie. Určitě vám na žulovém památníku padne do očí také jméno Zenon Kozusznik...

text: Šárka Kuligová

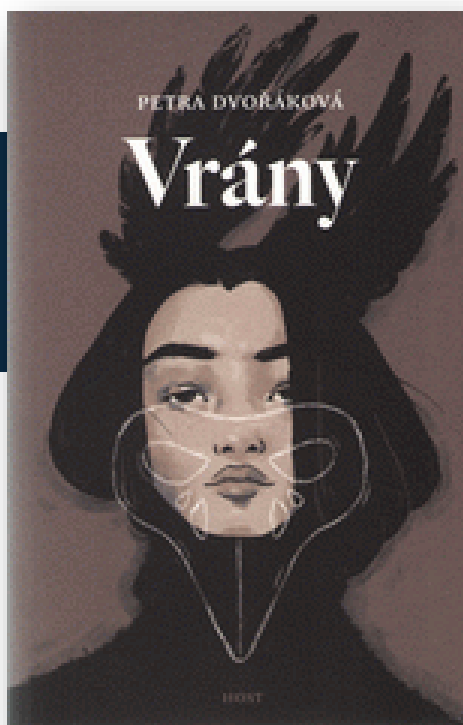

CHLUPOVÁ, Danuta. Jizva

V Praze: Vyšehrad, 2021. 221 stran

Recenze

drama/dospívání

Vrány Petra Dvořáková

Petra Dvořáková vstoupila do povědomí čtenářů knihou rozhovorů *Proměněné sny*, za kterou obdržela cenu Magnesia Litera. I její další výtvořiny našly odezvu u čtenářů. Zatím její poslední románový počín *Vrány* vyšel v roce 2020 a patří, dle mého soudu, k jejím nejlepším dílům.

Cituji autorku: „Chci, aby vrány vykrákaly do světa, co všechno se může dít ve spořádané rodině.“ Tato větička by stačila k vystižení hlavního tématu knihy *Vrány*. Je hodně náročné a autorka nad ním dlouho přemýšlela a na

této knize pracovala více než rok, přesto, že je kniha tenká, co se týká objemu.

Víme, co se děje v našich rodinách? Zda je naše dítě spokojené a šťastné? Zajímáme se o jeho problémy? Zajímáme se o to, co dělá? Co ho trápí? To jsou témata, kterými se autorka zabývá.

Proč název Vrány? Vrány jsou totiž pro hlavní hrdinku, dvanáctiletou Báru, hodně důležité. Bára je pozoruje z okna svého pokoje a maluje je a vrány zase pozorují ji. Vrány se chovají instinktivně a pudově, což charakterizuje i Bářinu letoru. Což vybočuje z matčiny představy o spořádané rodině.

Spořádanost za každou cenu někdy vede k zakotvení pokřivených hodnot. Zvláště, když

se jedná o dítě, které se zcela vymyká, což je případ hlavní hrdinky Báry. Má komplikovanou povahu, vždy vše myslí dobře, ale většinou výsledek její snahy vyjde vniveč, protože vše, co udělá, je špatně. Ale přitom se hrozně snaží. Nikdy nedostojí nárokům své matky, pro kterou je vrcholem dobra umyté a utřené nádobí. Výchova k absolutní čistotě se jí daří u starší dcery,

ale u Báry se míjí účinkem. Bára žije úplně v jiném světě.

Maluje a maluje a neřeší, jestli jí tu a tam ukápnou trochu barvy na stůl nebo na podlahu. Matka navádí k potrestání dcery manžela, který je jinak zcela lhostejný k tomu, co se doma děje.

Bára trpí fyzicky i psychicky. Konečně si může oddýchnout, když matka odjede na služební cestu. Ale jen zdánlivě.

Komorní příběh, který končí tam, kde začíná tma, jistě patří k tomu nejlepšímu od spisovatelky úspěšných románů Dědina a Chirurg.

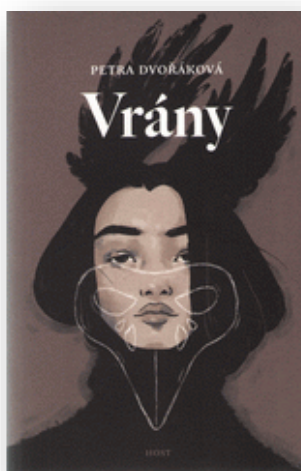
Otec, který je za normálních okolností přísný, se k Báře chová jinak, než by se měl otec k dceři chovat, v tom nejhorším slova smyslu. A Báře zůstávají, teď už i na duši, další šrámy.

Jediný, kdo to s ní doopravdy myslí dobře, je mladý učitel, který si všimne jejího výtvarného talentu a stane se jí oporou. Bohužel zde ale nedojde k naplnění Bářina nadání.

Němými svědky jejího trápení jsou vrány, které ale jen přihlížejí a nemohou pomoci. Příběh spěje k tragickému konci, který je nevyhnutelný.

Co chtěla autorka touto knihou říci? Přimět čtenáře k tomu, aby opustil své pohodlné křeslo a šel se podívat vedle do dětského pokoje, čím skutečně žije jeho dítě.

text: Andrea Šmausová

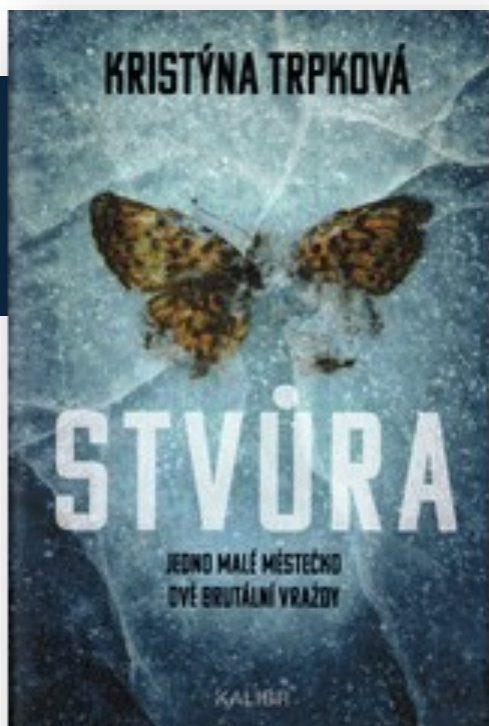

DVOŘÁKOVÁ, Petra. Vrány

Brno: Host, 2020. 182 stran

Recenze

česká krimi/vraždy

Stvůra Kristýna Trpková

Kristýnu Trpkovou si dovlím označit za nový objev na české literární scéně. A to i přesto, že napsala zatím jen dvě knihy – Rozsudek smrti (v KMO dostupná jako E-kniha) a Stvůru, obě detektivky. Neznámá mladičká autorka (*1996) pocházející z Holic mě přiměla zapátrat, kde že vlastně ty Holice jsou. Neboť právě do tohoto malého městečka na Pardubicku zasadila svůj krimi román Stvůra, nutno podotknout velmi čtivý a velmi uvěřitelný. Až se nechce věřit, že

autorka pracovala jako disponentka zákaznického servisu a ne jako kriminalistka.

Ústřední vyšetřovatelskou dvojici tvoří bývalí blízcí přátelé Laura Linhartová a Adam Beneš. Ona velmi cílevědomá, v práci neoblíbená, on nový kolega, který se snaží udržet s Linhartovou tempo, přitom ji mírně brzdit v jejím workholismu a snaží se pochopit a po letech si vyříkat důvody dávného rozchodu. Jeho snaha však na-

ráží na nepro-
niknutelnou masku Laury, která jí slouží jako obranný mechanismus před ním i před kolegy. Úzkost-

Chvíli trvalo, než Markovi došlo, na co vlastně kouká. Jakmile se mu smysly zase zostrily a on si uvědomil, čeho se stal svědkem, obrátil se k tělu zády a zbrklými nekoordinovanými pohyby se drápal pryč z potoka, nahoru, co nej-
dále od té hluboké temné díry.

hodným pejskařem. Rozjíždí se vyšetřování, které naráží na spoustu zvrátů, přehmatů, slepých uliček.

Čtenář se může několikrát domnívat, že o pachateli není nejmenších pochyb, a fandí oběma vyšetřovatelům, aby se jim podařilo shromáždit dostatek důkazů. Záhy pochopí, na co všechno naráží práce kriminalistů a jak musí být urputní, vynalézaví a kolikrát ochotní riskovat a obcházet zá-

kon.

Ve třech částech knížky, nazvaných Dívka s pihami jako hvězdy, Prkna, která znamenají smrt a

Stvůra vás Kristýna Trpková nechá nahlédnout pod prsty detektivů. Takovou lahůdkou se například jeví vyšetřovací metoda, založená na rozboru enzymů v slzách, kde se dozvíte, že slzy emocionálního původu mají

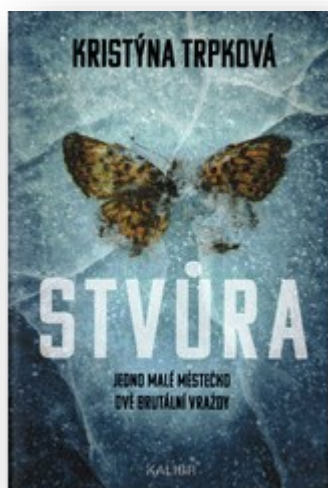
vyšší hladinu manganu a draslíku než ostatní druhy.

Jestliže vás v knihách nebaví prology a epilogy, tady je určitě nevynechejte, znamenitě doplňují atmosféru celého krimi příběhu. Je radost psát recenzi na knihu, které nelze téměř nic vytknout, snad až na drobnost,

a to při skloňování slova pátek.

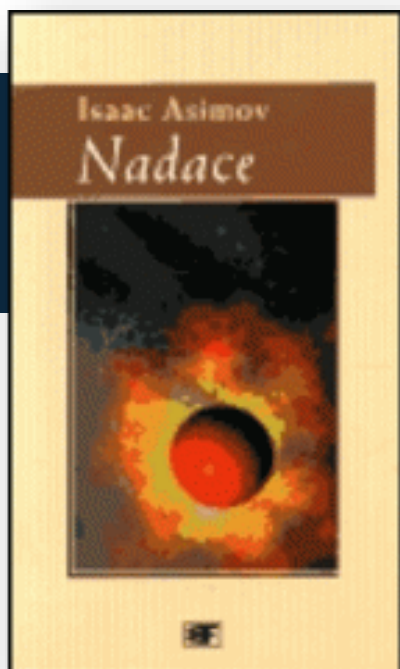
Českým čtenářům se dostává do rukou detektivka, kterou zaručeně zhltnou na posezení. Nezbývá než doufat, že Kristýna Trpková bude ve své tvorbě pokračovat a my všichni se tak budeme moci těšit na další díla z pera této nadějně autorky.

text: Dana Butorová

TRPKOVÁ, Kristýna. Stvůra

Praha: Euromedia Group, 2021. 351 stran

Nadace Isaac Asimov

Cyklus „Nadace“, který se po sedmdesáti letech od svého knižního vydání právě objevil i ve filmové podobě, je držitelem sci-fi ocenění HUGO - nejlepší série všech dob. Je-li biblí říše fantasy Tolkienův „Pán prstenů“, ekvivalentem ve světě science fiction je cyklus „Nadace“ od Isaaca Asimova (1920-1992). Tento americký spisovatel a profesor biochemie se narodil v roce 1920 v sovětském Rusku v rodině židovského obchodníka, která v roce 1923 emigrovala do USA. Z malého Isaaca se stal horlivý fanoušek a následně i autor science fiction. Dějiny „Nadace“ se začaly psát v roce

1941, kdy Asimov pracoval pro armádu a napadlo ho myšlenka napsat science fiction verzi slavné knihy „Úpadek a pád Římské říše“. Od roku 1942 začaly časopi-secky vycházet první příběhy z cyklu „Nadace“. Tento základní cyklus obsahuje tři romány: Nadace, Nadace a Říše a Druhá Nadace, které knižně vyšly v letech 1951-53. O třicet let později Asimov k těmto třem částem Nadace dopsal romány Nadace na hranicích, Nadace a Země a Předehra k Nadaci. Posmrtně byl pak vydán i sedmý díl A zrodí se Nadace.

Nadace je příběhem galaktické Říše, jež zahrnuje miliony světů ve vesmíru. Po tisících let trvání se blíží její čas rozpadu. Její pád bude něco děsivého. To vše vypočítal díky své psychohistorii geniální matematik Hari Seldon. Psychohistorie je věda, která dokáže s matematickou přesností předvídat budoucí vývoj velkého společenství lidí, jako je Říše. Ale pomocí jistých zásahů dokáže tuto

budoucnost i ovlivňovat. Pád Říše je nezvratný. Doba temna, věk barbarství, bude podle psychohistorie trvat třicet tisíc let. Ale podaří-li se Seldonovi založit zvláštní instituce - Nadace, každou na jiném rameni galaxie, zkrátí se tato doba temna na pouhých tisíc let.

Tato kniha je příběhem prvních dvou set let historie Nadace, jež byla založena na planetě Terminus. Nevelký tým vědců zde se-

Nadace - oceněná titulem Nejlepší série všech dob - je základní kamen celého novodobého science fiction.

pisuje všechny vědomosti lidstva do obrovské Galaktické encyklopedie,

kteřá má zachovat naše znalosti i v této barbarské době. Ale pak se objevili agresivní vesmírní sousedi a klid na práci skončil. Kniha „Nadace“ zaručeně nepatří do kategorie akčních sci-fi. Asimov věnuje více místa logičnosti děje než nějakým dobrodružným epizodám. To je pro jeho tvorbu zcela typické. Všechny krize, jež museli obyvatelé Terminusu přežít, nevyřešili pomocí válek či násilí. Doce-la jasně to vyjadřuje citát vládců Nadace: „K násilí se uchylují jen

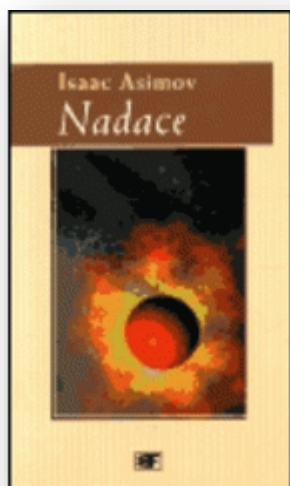
neschopní.“ A vědci z Nadace nejen nejsou neschopní, ale ani nevlastní žádné materiální a technické prostředky k vedení válek. Tyto krize překonali jejich vůdcové jen díky svým znalostem sociálně-psychologických postupů a hlavně pomocí základních principů tržní ekonomiky. Postupem času vliv Nadace roste s její mocí. Hlavně se jí však podaří zjistit, jaký je její hlavní smysl, který jim Hari Seldon zatajil – být základem pro vznik nové Říše.

Nakladatelství Argo a Triton použilo osvědčený překlad uznávaného Viktora Janiše, který byl použit v druhém vydání z nakl. Mladá fronta. Potěšující je fakt, že i Janiš zachoval původní název knihy „Nadace“. Po prvním vydání se totiž rozběhla velká diskuse na téma

přesného významu slova „Foundation“. Mnoho lidí považovalo za přesnější termín „Základna“. I v největším encyklopedickém počínu sci-fi v češtině – „Encyklopedie literatury science fiction“, AFSF, 1995 – uvádí autor hesla ASIMOV za správný výraz „Základna“. Já osobně ale souhlasím s názorem velikána české sci-fi Ondřeje Neffa, který ve své vynikající studii o světové sci-fi „Všechno je jinak“ z roku 1986 také uvádí překlad „Foundation“ jako NADACE.

Závěrem se můžeme jen podívat vzhůru do temného vesmíru, kde v císařském paláci Říše na Trantoru už sedí velký spisovatel Isaac Asimov, a poděkovat mu, že se s námi podělil o svoji úžasnou fantazii.

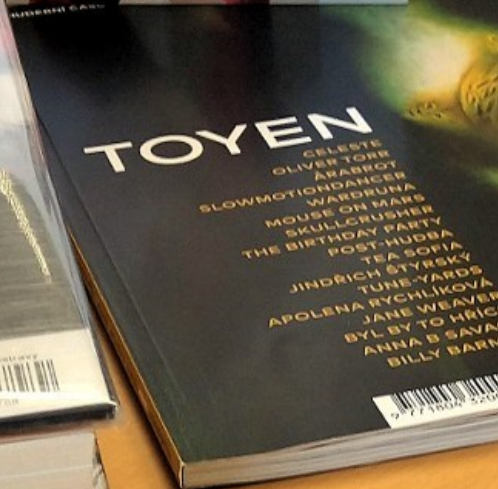
text: Bohdan BoboKing Volejníček

ASIMOV, Isaac. Nadace

Překladatel Viktor Janiš. Praha: Mladá fronta, 2001. 250 s.

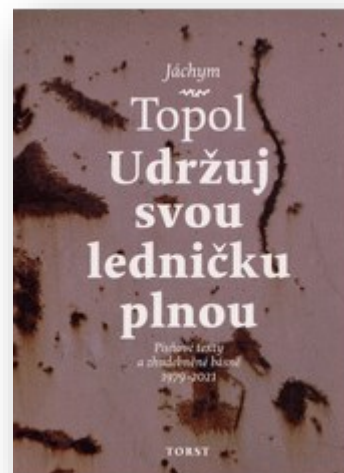
Ochutnávka z hudebního oddělení

Jáchym Topol

Udržuj svou ledničku plnou

písňové texty a zhudebněné básně 1979 – 2021

„Máš to rád / když den / posype tě popelem? // Jo mám to rád / když mi popeláři končej den / tím rachotem // Nejsem temný / jsem jemný // A co seš tak shrbenej? / Co to taháš? / Každěj si hledá svůj / kam sebe vrazit // Duše na talíři rozprostřená / je jak lágr / sebe si nesu svůj otrok / sebenegr /...”

Tak začíná text písně, který propůjčil název celé knize – prvnímu soubornému vydání písňových textů básníka, prozaika, dramatika, hudebníka a žurnalisty Jáchyma Topola (*1962). Publikace je záslužným a edičně bezpochyby náročným počinem nakladatelství Torst. Podobně jako veškerá Topolova tvorba je i tato sbírka velmi pestrá, neuchopitelná, vzdorující jakémukoli „škatulkování“. Navíc zahrnuje tvorbu více než čtyřicetiletého období. Petr Ferenc, který svazek, doplněný diskografií a množstvím dobových fotografií, sestavoval, je také autorem po-

drobného komentáře či doslovu, z kterého cituji:

„Zhudebněné básně a písňové texty Jáchyma Topola byly a jsou interpretovány zejména čtveřicí tvůrců/kapel. Přednedávnem je do svého repertoáru přizval David Koller. Od devadesátých let 20. století je zpívá a v době jejich vzniku spolutvořila Monika Načeva. V osmdesátých letech pronikly do repertoáru skupiny Národní třída, již byl Topol členem. Největší počet jich na přelomu sedmé a osmé dekády zhudebnil Jáchymův mladší bratr Filip a jeho skupina Psí vojáci.“

Když se do Topolových textů začteme, zjistíme, že ob stojí i bez hudebního doprovodu jako jazykově bohatá poezie, místy drsně naturalistická, jindy plná až snových obrazů a symbolů. Výborným doplňkem k textům jsou drobné komentáře, týkající se okolností vzniku každé z básní/písní. O jedné z nich autor říká: *„My jsme se při téhle skladbě zmítali, řvali a třískali do nástrojů. Text zkoušel použít i Filip Topol pro Psí vojáky, ale nějak to nevyšlo, píseň z toho udělala až Monika.“* Monika Načeva se zde také často dostane ke slovu: *„Texty jsou problematické, Jáchym mi dal novou báseň, já z toho snad použila jednu větu. Na posledních albech jsem vytahovala staré kousky papírků, které u mě nechal, a používala z nich úryvky. Vždycky jsem se zeptala na svolení, on mi to dovolil, a pak říkal, že to nezná...“*

Myslím, že už z těchto kratičkových ukázek je vidět, že kniha slibuje čtenáři zajímavé setkání s nevšední poezií.

Kenny Werner

Mistrovství bez úsilí

Jak v sobě osvobodit dokonalého hudebníka

Kenny Werner (*1951), americký jazzový klavírista a skladatel, napsal knihu, kterou by si měl přečíst snad každý muzikant. Přináší velmi osobitý pohled na interpretaci hudby, na to, jakým způsobem hrát a cvičit na nástroj, aby výsledkem byl skvělý a přitom radostný, uvolněný výkon bez stresu.

Knížka, která je svým formátem a počtem stran spíše nenápadná, má přehledné a promyšlené členění. V úvodu se autor svěřuje se svým vlastním příběhem a popisuje svou cestu k pochopení toho, co se nyní snaží předávat dál. Jednotlivé kapitoly pak vysvětlují, co interpretovi brání nalézat vlastní dokonalost. Například strach a pochybnosti: *(Kapitola K vyšším cílům. Podkapitola Bojím se, že zahraju hrozně)* „Strach bere sílu všemu, co děláme. Nebýt strachu z falešných tónů, cítili byste, jak tělo prahne po větším množství vzduchu, a sami od sebe byste zaujali úplně novou pozici. U klavíristů se strach ze hry často projevuje zvednutými rameny, ztuhlým krkem a vnitřní strnulostí. Nedovolí, aby se jejich paže svobodně pohybovaly, protože mají strach, že budou hrát bídě.“

Werner se vyjadřuje velmi elegantně a srozumitelně, i tak je místy opravdu zvláštní zážitek přistoupit na jeho pojetí interpretace:

(Kapitola Špatné tóny neexistují. Podkapitola Zkroť mysl!) „Když hraje, nesmí se do toho vměšovat váš rozum. Intelekt je užitečný, když si vybíráte nástroj, když učíte nebo potřebujete být včas na koncertě. Hodí se pro akademickou obec, cvičení stupnic, čtení knih a studium. Pro tvorbu samotnou však dobrý není. Když dojde na hraní, musí intelekt ustoupit instinktu.“

Přestože sám autor je jazzovým hudebníkem, jeho postřehy se netýkají pouze jazzové improvizace, jsou použitelné i pro „klasické“ pianisty. Kromě toho zde najdeme i rady pro hráče na dechové nástroje, kontrabas, vokalisty apod. *(Kapitola Mistrovství bez úsilí) „Při sólové improvizaci čerpá mistr jazzu zcela nevědomě z obrovského množství informací. Mistr klasické hudby zase bez přemýšlení a bezchybně zahraje všechny aspekty dané skladby – správné tóny, prstoklad i dynamiku. Při vystoupení se hudba hraje sama, zatímco hudebník celé dění sleduje. Mistrovství spočívá v tom, že cokoli, co umíme zahrát, zahrajeme... pokaždé... bez přemýšlení.“*

Z ukázek by se mohlo zdát, že jde jen o „filozofické“ čtení o hudbě, ale ve skutečnosti je větší část publikace věnovaná zcela konkrétním postupům, praktickým radám a cvičením. Součástí knihy jsou také čtyři meditace, které jsou k dispozici rovněž online ve formě nahrávek. Česky je namluvil klavírista a skladatel David Noll, jehož slovy z přebalu knížky tuto ochutnávku uzavřu:

„Její čtení mi pomohlo překonat různé tlaky při několika náročných koncertech. (...) Zkrátka tahle kniha mě nadchla. Ostatně vzbudila zájem všude, kde jsem se o ní zmínil. Dovedu si představit, že z ní jednou bude muzikantská bible.“

text a výběr: Jana Martiníková

Ochutnávka z dětského oddělení

2-9.6948

BABKA

ŽIVOT

Milá Ligo spravedlnosti

Michael Northrop

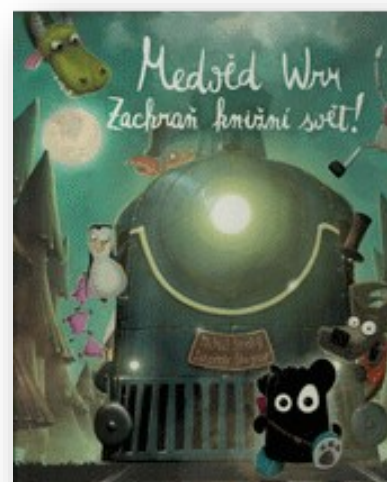

Asi téměř každý zná superhrdiny jako Superman, Batman, Aquaman, Wonder Woman, Green Latern apod.

Mnohé děti a samozřejmě i dospělí fanoušci těchto superhrdinů ocení odpovědi na nejrůznější otázky, které se bojí kdokoliv položit. Ale některé děti byly tak odvážné a zeptaly se např. Aquamana, zda páchne rybinou, Wonder Woman, zda poslouchá svou maminku, Green Laterna, proč vlastně nenosí jinou barvu než zelenou...

Přestože jsou superhrdinové plně vytížení, našli si čas i na to, aby těmto malým zvědavým fanouškům odpověděli. Pokud chcete znát odpovědi, zda třeba Superman někdy něco zvorál, tak to si musíte přečíst tento vtipný a stylově ilustrovaný komiks. A věřte mi, budete žasnout jako já. Fakt mazec!

Pro děti 9-12 let

Medvěd Wrr - zachraň knižní svět!

Michal Široký

Uvažovali jste někdy nad tím, co se stane, když necháte knihu po přečtení otevřenou? Pokud ne, tak si pečlivě přečtěte tuto knihu.

Jednoho dne v Edwardově továrně na knihy z jedné otevřené utečou proradní piráti, kteří se snaží zničit celý knižní svět. Jak? Přeházejí všechny pohádky a jejich hrdiny vymění za hrdiny z jiné knihy. A co víc, změní konce všech pohádek tak, že končí špatně. Ke všemu se piráti rozhodnou rozvézt tuto knižní katastrofu do všech knihkupectví široko daleko.

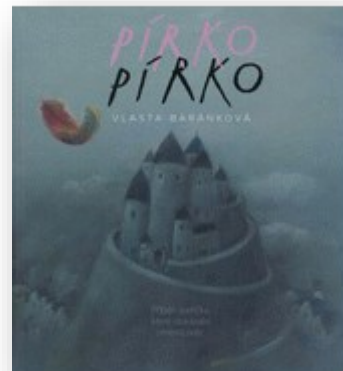
Vše z povzdálí sleduje medvěd Wrr, který se rozhodne, že vše napraví a vrátí hrdiny do jejich správné pohádky.

Podarí se mu to dříve, než budou tyto pirátské výtvořky rozvezeny do knihkupectví? Tohle napínavé čtení si určitě nenechte ujít.

Pro děti 6-9 let

Pírko, pírko

Vlasta Baránková

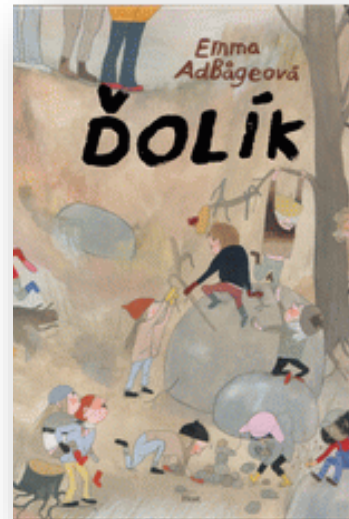

Daleko předaleko, kam ani ptáček nezabloudí, se nacházel šedošedý kraj, šedošedé hory i lesy, šedošedá mlha, šedošedé všechno. Hrůza! Co ale nastane, když se do tohoto šedošedého kraje zatoulá krásné barevné peříčko?

A co na to zlý vládce tohoto šedošedého kraje? Co na to zdejší lidé? A co jejich děti?

Myslíte si, že něco tak malého, jako je barevné peříčko, dokáže změnit takový šedý svět? Tak to už nezbývá nic jiného, než otevřít tuto knížečku a seznámit se s celým příběhem. Buď začíná „šedošedě“, tak ale ... To už se dočtete sami.

Pro děti 6-9 let

Ďolík

Emma AdBågeová

Taky jste milovali, když jste si mohli hrát o školních přestávkách venku? Tak to jste jako děti v této knize, které taky moc „nemusí“ řízené hraní na hřišti. Zato milují, když mohou vyběhnout až za hřiště, kde je tzv. Ďolík. Ten tu jednoho dne někdo vybagroval. Neví se proč a kdo, ovšem děti Ďolík milují. Mohou zde realizovat nejružnější dětské hry a soutěže, které si samy vymýšlejí a vzájemně se v nich předhánějí. Mohou, nemusí. To je paráda!

Bohužel učitelé nejsou stejného názoru, bojí se, aby se dětem něco nestalo a nutí děti hrát si na školním hřišti. Učitelé zvažují, jak se Ďolíku zbavit a „přinutit“ děti si hrát tak, jak mají.

Jak dopadne toto klání „děti – dospělí“?

Tipněte si... nebo si to raději celé přečtěte. Stojí to za to.

Pro děti 6-9 let

Encanto

Suzanne Francis

Máte rádi animované pohádky z Disneyho dílny s trochou správného napětí? Pak si určitě přečtete i tuto knihu, která je napsána podle filmu.

Dostaneme se do kolumbijských hor, kde v kouzelném domě v magickém místě Encanto žije rodina Madrigalů. Každý člen rodiny je obdařen zvláštním Darem, někdo dokáže léčit, někdo rozumí zvířatům, někdo zase ovládá počasí... Až na Mirabel, ta bohužel nebyla obdařena žádným Darem.

Dokonce byla v její neprospěch objevena zkázonosná věštba! Hrozivě ovlivní toto magické místo. Jak se s tímto objevem Mirabel a její rodina popere? Je na vině opravdu Mirabel, nebo...? Jak to nakonec s Encantem dopadne?

Tak víc už neprozradím. To by nebylo fér. To si musíte přecíst sami. Stojí to za to.

Pro děti 6-9 let

text a výběr: Denisa Hrubá

James Patterson

22. března 1947, Newburgh, USA

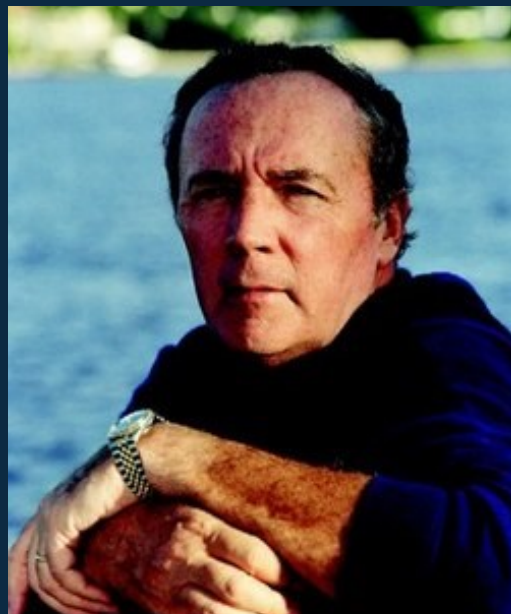
Americký spisovatel

Dílo: Sběratel polibků, První musí zemřít

Prodal už přes 300 miliónů knih

Nejžádanější autor v britských knihovnách

První autor, který prodal 1 milion e-knih

Jack Kerouac

12. března 1922, Lowell, USA

21. října 1969, St. Petersburg, USA

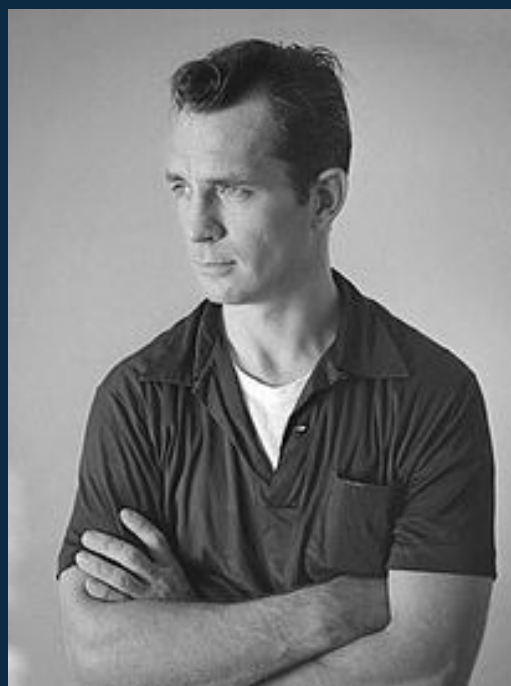
Americký spisovatel

Dílo: Na cestě, Dharmoví tuláci

Kultovní autor tzv. beat generation

Pravým jménem Jean-Louis Lebris de Kerouac

Do šesti let mluvil jen francouzsky

Žitkovské bohyně

Kateřina Tučková

1. vydání : březen 2012

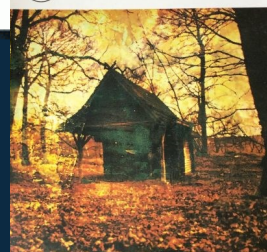
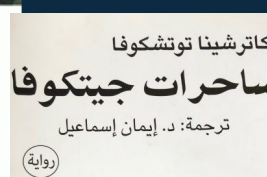
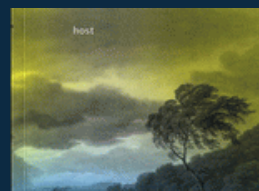
Na knize pracovala tři roky

Do konce roku 2014 se prodalo přes 100.000
výtisků

Přeložena do 16 jazyků včetně arabštiny

Cena Josefa Škvoreckého, Magnesia Litera

Od roku 2014 existuje i divadelní představení

The Godfather (Kmotr)

Mario Puzo

1. vydání : březen 1969

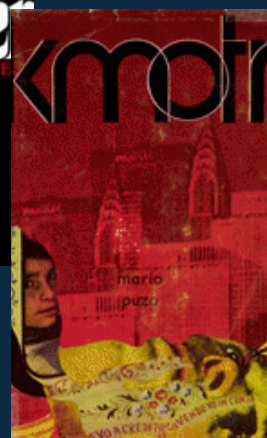
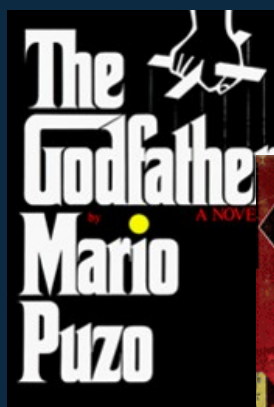
Původní název měl být MAFIE

Puzo ji napsal čistě pro zaplacení dluhů

Do vydání knihy neznal žádného člena mafie

Osobně považoval knihu za své slabší dílo

Filmová verze od F. F. Coppola z roku 1972 patří mezi deset
nejlepších filmů historie

Dostálová

Zuzana

29. březen 2022, 17 hod.
Knihovna Podroužkova

„Není cesty k míru. Mír je cestou.“

Abraham Muste

1 stovku
máme
za
sebou **1 let**
KNIHOVNY !!!